

Deníček z příměstského tábora Harry Potter 2022

Den první

Čtyřicet nadšenců sedmidílné ságy o malém kouzelníkovi se sešlo na příměstském táboře. Ráno jsme tedy přijeli bradavickým expresem do kouzelnické školy. Moudrý klobouk nás rozdělil do čtyř kolejí. Ne každý byl výběrem koleje nadšený, ale moudrému klobouku se odporovat nedá.

Dopoledne jsme se vydali na nákup do vesnice pod bradavickým hradem. Samozřejmě tajně, aby nás bradavičtí profesoři neviděli. Plížili jsme se v naději, že právě naše kolej zvládne nakoupit nejvíc.

Ve výtvarné dílně jsme si vyrobili nálepky s motivy HP pomocí barev na sklo.

K obědu jsme měli květákovou polévku, kuře na paprice a džus. Po obědě jsme zvládli krátkou procházku, ale co naplat, v kouzelnickém světě je celý den deštivo. Počasí neporučí ani Brumbál.

Po obědě nás čekal program dramatiky. Díky zvukovému plánu jsme prožili sen Harryho o lese plném pavouků. Živými obrazy jednotlivé skupiny poté sen ztvárnili.

Než jsme se rozešli, jednotlivé koleje vyrobily své vlajky.

Den druhý

V Bradavicích prší a prší... Naštěstí začal akademický rok a mladí kouzelníci (poté, co dokončili vlajky kolejí) nastoupili do vyučování. A jak všichni víme, při výuce nikdo pěkného počasí neužije. Skupinky kouzelníků tak navštěvovaly jednotlivé předměty a všem se kouřilo z hlav.

Při výuce lektvarů jsme poznávali ingredience podle hmatu a chuti, pokoušeli se zapamatovat hromadu názvů lektvarů z lexikonu a prolézali pavučinami ve skladu lektvarů.

V hodině jasnovidectví jsme se snažili složit věštbu z útržků, které jsme našli v zákoutích bradavického hradu. Také jsme hádali čísla, z množiny od jedné do sta, přičemž jsme mohli položit jen tři otázky. A fakt to jde. Je sudé? Je menší než 30? Je dělitelné sedmi? No a zbytek se prostě uhodne...

V lekci kouzelných formulí jsme měli půl hodiny na nácvik taneční sestavy s hůlkou a zařikáním, každá chyba se trestala.

Ve volné hodině jsme pomáhali s údržbou školy – malovali jsme plechovky akrylovými barvami (ve slušivých oblečích z pytlů na odpadky).

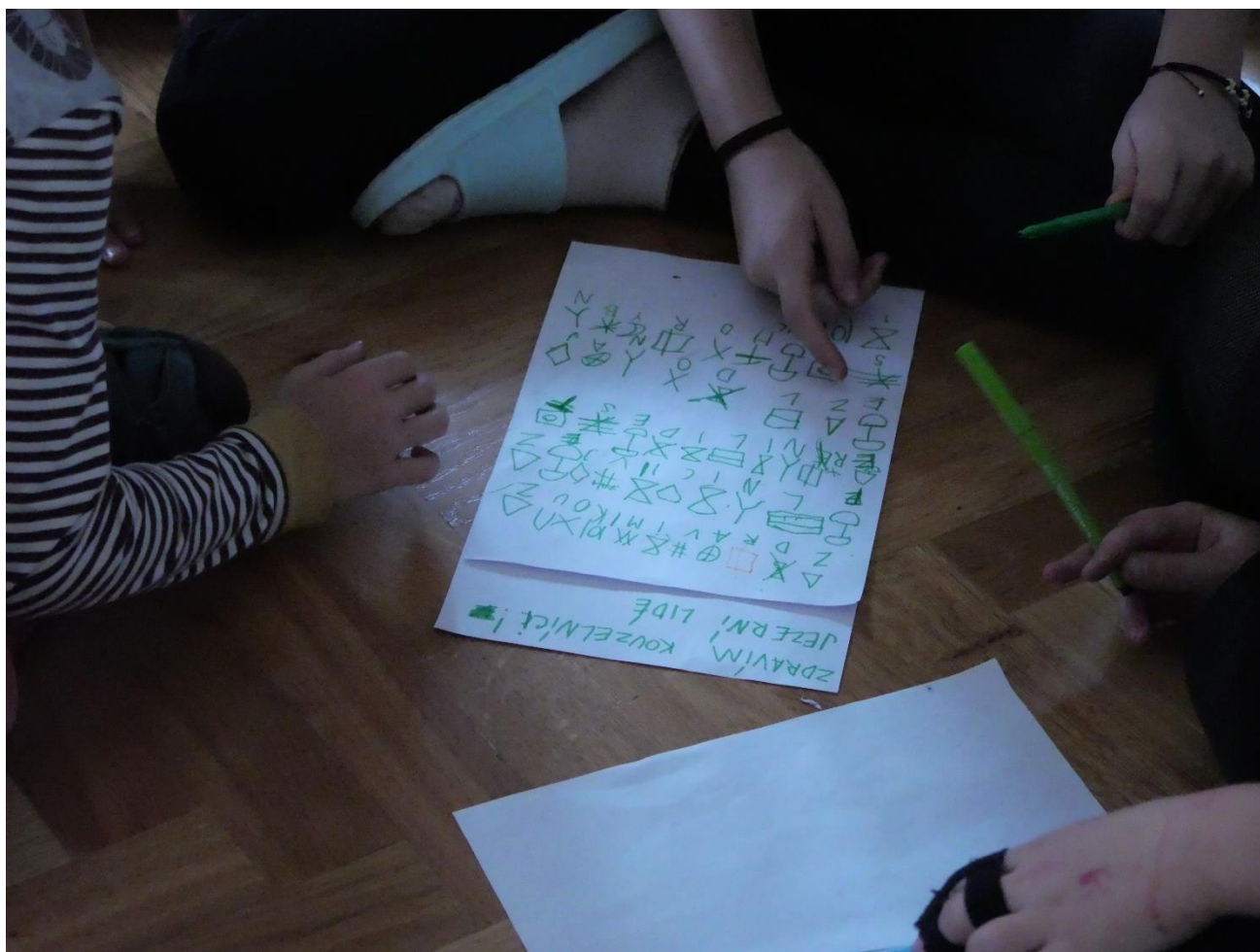
Samozřejmě s tématikou HP, plechovky musely odkazovat k dané koleji.

Po náročném vyučování jsme si všichni zasloužili školní oběd - vývar, srbské rizoto, ananasový koláč a džus. Snad ten vývar nebyl z

Do Bradavic nás opět přivezl bradavický expres.

Odpoledne nás čekal opravdu těžký úkol, zapotili se i nejstarší z nás. Ze sálu se mávnutím kouzelnické hůlky (spojeném s malou brigádou vedoucích) stalo průzračné jezero, domov tajemných jezerních lidí. Navíc se odněkud linuly zvuky jezera. Někdo by řekl, že v sále děti úplně potichu a soustředěně už dvě hodiny běhají mezi modrými krepáky s ucpaným nosem a luští šifry, ale my věděli, že se potápíme na dno jezera (se zadržným dechem, jak jinak) ke vzkazu psanému písmem jezerních lidí a poté k lidsko-jezernímu slovníku. Ve vodě se psát nedá, takže jsme si museli každý znak zapamatovat a zaznamenat až po vynoření. Trvalo to opravdu dlouho, to ano. Ale vzkaz jsme vyluštili. Jezerní lidé se na nás zlobí a ukládají nám trest, či možnost vykoupení. Jeden kouzelník z každé koleje se musí proměnit v jezerního muže. A to je úkol na zítra, protože dnes už přichází rodiče a my musíme Bradavice opustit...

Den třetí

Před tím, než jsme se vydali na dnešní celodenní výlet, jsme si nenechali ujít vyhlášení včerejších soutěží (Nebelvír 1120, Mrzimor 920, Zmiozeel 920, Havraspár 440 bodů). V sále už byly pověšené vlajky jednotlivých kolejí, takže se cítíme opravdu jako v bradavické škole čar a kouzel.

Počasí se dnes naštěstí umoudřilo, takže jsme výlet z Vesce přes Tajch na Císařský kámen a zpět přes Milíře do Vratislavic zvládli s úsměvem a putujícím kolíčkem. Na konci nás čekala nejen zábava na hřišti, ale také překvapení ve formě nanuků.

Den čtvrtý

Dopoledne jsme se rozdělili na dvě poloviny. Zmijozel a Nebelvír se věnoval výtvarným dílnám. Dozdobili jsme plechovky a vyrobili náhrdelníky a podšálky ze zažehlovacích korálků.

Mrzimor a Havraspár čekala outdoorové hra. Mozkomoři hlídající školní pozemky unesli prefekty kolejí. Samozřejmě jsme je museli najít. Proplazili jsme se polem mozkomorů a postupně získali kousky vzkazu s nápovědou. Díky ní jsme našli vysílačky, spojili se se svými prefekty a podle jejich instrukcí prošli přesnou trasou, zapovězeným lesem až k jezeru (jezero trochu připomínalo Lesní koupaliště). Prefekty jsme našli a vydali se zpět. Cestou jsme ještě nasbírali materiál na kouzelnická košťata, zítra nás čeká famfrpál.

Po obědě (vývar, zeleninová směs s rýží, džus) se koleje vyměnily. Den jsme zakončili vymyšlením kolejních pokřiků na zítřejší zápas.

Den pátý

Dopoledne jsme zasvětili turnaji ve famfrpálu. Jako většinu her tohoto tábora si ho užili především ti, kteří mají ságu HP přečtenou nebo alespoň shlédnuté filmy. To, co pro náhodného diváka vypadá jako pobíhání po hřišti s klacky mezi nohama, je pro nadšence HP létání na koštěti mezi brankami, co pro neznalého vypadá jako mlácení vedoucích polystyrenovými pálkami, zasvěcenec vidí jako odrážení potlouků (ano, opravdu, vedoucí se stali potlouky). Na hřišti byli samozřejmě také brankáři, střelci a nejmladší členové kouzelnických kolejí byli chytači zlatonky. A všichni jsme si to opravdu užili. Turnaj zaslouženě vyhrál Mrzimor.

Po obědě (bramborová polévka, holanský řízek s kaší, kompot, džus) jsme zjistili, že nám zmizely kolejší vlajky. Nezbylo než obejít čtyři stanoviště kouzelnické školy s cílem nalézt indicie a poté vlajky. Čekala nás obří šachovnice, cesta tajnou chodbou do chroptící chýše, někteří z nás se přeměnili v jezerní lidi a na závěr jsme vykradli hromadu bonbonů zpod kořenů vrby mlátičky. Indicie nás zavedly ke dveřím Dolores Umbridgelové, na kterých visela poslední nápověda. Podle mapy jsme našli ministerstvo kouzel a v něm naše vlajky i s pokladem.

Na závěr naší cesty bylo vyhlášeno pořadí celotáborové hry. Čtvrtý Havraspár, třetí Zmizel, druhý Nebelvír a zaslouženě vyhrál Mrzimor.

Někteří z nás pokračují v pondělí druhým táborem HP, s ostatními se loučíme a třeba na viděnou příští léto!